

DUHOVNO ŽIVLJENJE

94

Družinski
tednik za
slovenske
izseljence

LA VIDA ESPIRITUAL
Revista Semanal
A VIDA ESPIRITUAL
Revista Semanal
THE SPIRITUAL LIFE
Weekly Review

zredna številka ob priliki
rugega jugoslovanskega
narodnega evharističnega
kongresa v Ljubljani

BUENOS AIRES

29 — VI — 1935

DUHOVNO ŽIVLJENJE

slovenska izseljenska splošno prosvetna tedenska družinska revija si je osvojila kot vodilo tale načela:

Izbrana vsebina stalne vrednosti — številni in najboljši sodelavci — pesmi in povesti — poljudno znanstveni sestavki — socialne razprave — življenje slovenskih izseljencev — slavospevi lepote slovenske zemlje — opisi tujih ljudi in navad in dežel — vse kar spada v skrivnostno duhovno kraljestvo lepega, dobrega in resničnega — edina redna tedenska slovenska dopisna šola Naš mladi rod — ženski vestnik — službeni vestnik Slovenske katoliške misije za Južno Ameriko — mnogo slik — fin papir — nizka cena — letno okrog 1.500 strani.

Ustanovitelj in glavni urednik: Josip Kastelic.

Urednik SLUŽBENEGA VESTNIKA Slovenske katoliške misije za Južno Ameriko: Vsakokratni odgovorni izseljenski duhovnik.

Urednica ŽENSKEGA VESTNIKA: Marija Vodopivčeva, Rosario.

Urednica NAŠEGA MLADEGA RODU: Krista Hafnerjeva, učiteljica, Jesenice na Gorenjskem, Jugoslavija.

Naročnina znaša: a) Za republiko Argentino in vse ameriške dežele, vključeno Severoameriške Združene države in Kanado, letno \$ 5.— m/n (arg. pap. pesov), milreis 20.—, severoameriških \$ 1.50, urugvajskih pap \$ 3.50, čilenskih \$ 35.—. — b) Za evropske in vse ostale države: letno \$ 6.— (šest argentinskih pesov v papirju), ali Din 70.—, francoskih frankov 25.—, Lir 20.—, mark 4.50, holandskih gold. 2.50, šilingov 10.—, šterling 0.35, belgijskih frankov 35.—.

Naročnino je najboljšo nakazati naravnost upravi (glej spodnji naslov) bodisi v priporočenem pismu, bodisi potom bančnega čeka "sobre Buenos Aires", bodisi s poštnim giro, bodisi našemu pooblaščenemu g. Mirku Peljhanu proti službenemu potrdilu, bodisi na katerega izmed načinov, kakor jih spodaj navajamo, vedno s pripombo: za Duhovno življenje (La Vida Espiritual).

Buenos Aires — Banco Germánico, Av. L. N. Alem 150. — Banco Holandés, Bmé. Mitre 234. Kdor ima hranilno vlogo pri kateri izmed teh dveh bank, mu ni treba pošiljati denarja, temveč lahko piše banki, naj nam ona izplača naročnino kar iz njegove hranilne vloge.

Buenos Aires, La Paternal. — J. Zivec, Osorio 5087, sprejema naročnino in oglase.

(Dalje na predzadnji strani ovitka)

Naslov uredništva in uprave:

Dirección de la Redacción y de la Administración:

LA VIDA ESPIRITUAL

Condarco 545

Buenos Aires, Argentina

Teléfono: U. T. 63, Volta 2435.

P
A
P
E
Ž

P
I
J

Jaz smatram sedanjega papeža za enega izmed najodličnejših mož današnjega časa in najneustrašenejših borilcev za pravo in pravico, in z velikim zanimanjem in največjim spoštovanjem sledim njegovim naporom za edinost krščanstva.

Aleksander I,
kralj Jugoslavije

Iz pariške revije: L'Unité de l'Eglise

DRUGI JUGOSLOVANSKI NARODNI
EVHARISTIČNI KONGRES
V L J U B L J A N I

Iz evangeli-
jev vemo, kako
so se včasih sil-
ne množice ljud-
stva zbirale okrog Kri-
stusa in navdušeno ma-
nifestirale zanj. Zdaj
gori v Galileji, zdaj v
Deseteromestju, zdaj
v Samariji, zdaj v Ju-
deji, ali celo v jeruza-
lemskem glavnem me-
stu.

Cerkveni pisatelji
po pravici primerjajo
ljudstva, ki so se ta-
krat zgrinjala okrog Kristusa ti-
stim množicam, ki se današnje dni
na evharističnih kongresih zbirajo
okrog istega Kristusa, svojega Go-
spoda in Boga, v presveti Evhari-
stiji skrivnostno pričujočega.

Vsem nam je znano, s kakšnim
slavljem in s kako nepopisnim nav-
dušenjem, da ljudje tudi še današ-
nje dni praznujejo evharistične kon-
grese, zdaj kje na Francoskem, ali v
Holandiji, v Belgiji, Nemčiji, na
španskem, v Italiji, Irski, celo Av-
straliji, Aziji, Afriki in Ameriki, Se-
verni in Južni. Buenosajreški Slo-
venci smo bili lansko leto sami priče
nepozabljivim prizorom XXXII.
mednarodnega evharističnega kongresa v našem vele-
mestu.

Poleg velikih mednarodnih praznujejo vsako leto

posamezne države in ljudstva svoje tudi narodne in pokrajinske evharistične kongrese. Kakor je splošno znano, bo praznovala, tak naroden evharistični kongres prav te dni naša slovenska domovina in vsa država Jugoslavija, in sicer v sami naši slovenski prestolici beli Ljubljani.

Žal nas ločijo prevelike daljave in se tega Jezusovega slavlja na naših tleh osebno ne bomo mogli udeležiti. Toda naš duh je bolj prožen kakor naše telo in v duhu se bomo nahajali te dni v slavnostni Ljubljani tudi mi.

V posebno velikem številu se bomo udeležili slovenske večerne ure molitve na Avalos 260 v soboto dne 29. junija, na praznik apostolv Petra in Pavla, od 7—8 ure zvečer, torej prav v času, ko se bodo nepregledne množice slovenskega in jugoslovanskega ljudstva zbirale h najsvečanejši polnočni božji službi na ljubljanski stadijon.

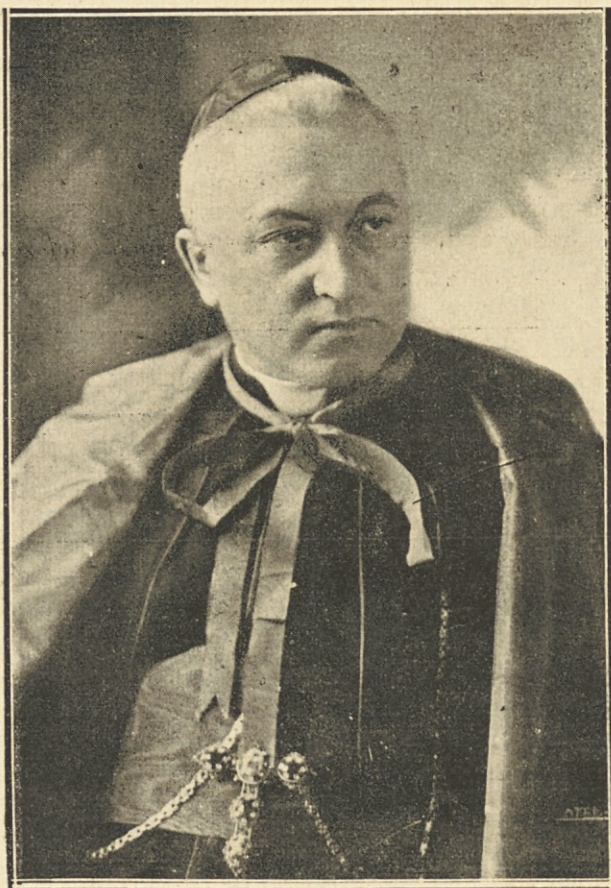
Kakor bo večinoma znano, je 29. junij po argentinski cerkveni postavi zadnji dan, do katerega je mogoče brez smrtnega greha odlašati velikonočno sveto spoved in obhajilo. Od 6—7 ure zvečer in od osme večerne ure dalje bo imel torej vsakdo posebno lepo priliko za velikonočno ali pobožnostno spoved. Na razpolago bo tudi tuj spovednik.

Več kakor jasno je, da v smrtnem grehu ne more nihče dostojno praznovati evharističnega kongresa, da je Kristusu nezvest, kdor bi se niti enkrat na leto in niti ob evharističnem kongresu ne približal obhajilni mizi, da je boljše vse izgubiti, kakor postati nezvest in da zato vernih ljudi nobena navidezna težava ne bo mogla odvrniti od mize Gospodove.

Vse druge pobožnosti, to je sveto mašo in popoldanske večerice bomo, obhajali na praznik v soboto in v nedeljo ob istem času, kakor sicer, to je ob desetih dopoldne in ob štirih popoldne, samo da posebno slovesno.

Da se slovenski izseljenci tem tesneje združimo z evharističnimi manifestanti v domovini, prinašamo na drugem mestu tudi spored važnejših prireditev ljubljanskega evharističnega kongresa in smo s potrebnimi dovoljenji ponatisnili celo nekaj pesmi in sestavkov, ki so naše rojake v domovini pripravljali na kongres, kar sicer ni naša navada. Povsod je dostavljen tudi vir iz katerega smo omenjene pesmi in sestavke sprejeli v naš list.

**KARDINAL
AUGUSTIN
HLOND
PRIMAS
POLJSKE**

osebni zastopnik svetega Očeta na drugem jugoslovanskem narodnem evharističnem kongresu v Ljubljani. Ljubeznjivega gospoda, ki smo ga imeli južno-ameriški Slovenci priliko od blizu spoznati na lanskem mednarodnem evharističnem kongresu v Buenos Airesu, našim cenjenim čitateljem ne predstavljamo samo v sliki, marveč zlasti z izvlečkom iz njegovega zadnjega pastirskega lista svojim vernikom, tako polnega globokih in vsakega upoštevanja vrednih misli.

Uredništvo.

Kristusova Cerkev je vesoljna, zares katoliška. Ni samo zunanja organizacija, ampak ima tudi dušo. Zunanjo organizacijo

predstavlja papež, nje glava je Kristus, duša pa Sveti Duh. Vsak vernik je član te Cerkve.

Cerkev je vesoljna in ni samo za en narod, zato ne more biti govora o kakikoli narodni cerkvi. Vsaka narodna cerkev je človeška tvorba in zato že vnaprej zapisana smrti kakor vsako človeško delo. Kristusova cerkev pa je tudi narodna: vsak narod lahko živi v njej svoje lastno narodno življenje in najde v njej zanj najboljšo oporo.

Kristusova cerkev ne more umreti, ne more propasti, ker živi v njej Kristus, ki je od mrtvih vstal in več ne umrje, kakor se izraža sveti Pavel. Tudi v času preganjanja, kakor na primer v Rusiji, v Mehiki, živi Kristus vsaj v katakombah — v sreih vernih in bo vstal, ko bo napočil njegov čas. Kristus bo v svoji Cerkvi tudi med temi ljudstvi "vstal od mrtvih".

Kristusova cerkev je kvas med narodi. Polagoma pa vztrajno deluje in preobraža narode.

Ima pa Cerkev dosti sovražnikov, kakor jih je imel njen Ustanovnik, in je to že vnaprej povedal. Zato je Cerkev v neprestanem boju, ter se po pravici imenuje "vojskujoča se Cerkev".

Vojskuje pa se Cerkev tako kakor se je Kristus vojskoval: Odločno je odklanjal zmoto in greh, ljubil pa je tiste, ki so se motili.

Prečuden pojav v Kristusovi Cerkvi je to, da kljub vsem napadom vedno napreduje, in čim bolj jo napadajo, tem bolj raste in zmaga, ne s silo, ampak z ljubeznijo. Čeprav se mora mnogokrat boriti ne samo z zmoto, ampak celo s hudobijo.

Verniki treba, da živijo tako, kakor jih uči Cerkev, da bi nasprotniki ne imeli katoličanom ničesar očitati. To je najlepša obramba Cerkve.

Očitajo, da katoličani ne živijo po Kristusovih naukih. Nekateri res ne, pa je Kristus tudi to napovedal, ko je dejal, da bo med pšenico marsikaj ljujke. Kljub temu je Cerkev velika dobrotnica narodov! Ona jih je vzgojila v civilizaciji, s katero se ponašajo in ima še danes mogočen vpliv na narode, ker stavlja jezove veletoku poganske skvarjenosti, ki se hoče v njihovo lastno zemsko in posmrtno nesrečo vedno znova uveljaviti med ljudmi.

Cerkev ne gre z napredkom? — Prav nič ni zastarela! Tako je sveža kakor v začetku svojega bivanja, ali ko je poživiljena prišla iz katakomb. Da pa se ni mogla razviti, kakor bi se bila lahko, da se njeni splošno koristni nauki niso mogli med ljudmi dovolj uveljaviti in preprečiti zla, ki je zlasti današnje dni zajelo

vsaj ljudstva zemlje, je krivo neprestano kljubovanje Cerkvi tudi po civiliziranih krajih, tako da mora marsikje še danes v katacombe.

Cerkev je napredek vedno spoštovala in ga pospeševala. O tem priča zgodovina. Kar je modernega, da le ni proti krščanskim načelom, pozdravlja in se vsega tudi sama poslužuje v svojem apostolstvu.

Okrožnice zadnjih papežev, zlasti Leona XIII. in Pija XI. so priče njenega sožitja z modernim življenjem.

Cerkev ni sovražna državi. — Kaj takega si more izmisliti le hudobija. Tega ne trdi niti angleška vlada, niti protestantska Holandija, niti liberalna Amerika, niti poganska Japonska. Tako miselnost pa hočejo razširiti ponekod sovražniki Cerkve. Ker ji drugače ne morejo do živega, jo na ta način blatijo.

Samo tedaj Cerkev ne more sodelovati z državo, če ji država dela nasilje, če vernikom onemogoča spolnjevanje verskih dolžnosti ali jim vsiljuje kako drugo vero kot pa Kristusovo. Sicer pa je Cerkev bila in je še vedno najmočnejša opora vsaki državi in vsak dober katoličan mora biti tudi dober državljan.

V Cerkvi božji ni tako važno, da bi bila zunanja organizacija na višku, marveč je veliko bolj važno, da bi njen duh, duh ljubezni, resnice, pravice in dobrote prekvasil njene vernike, ki naj bi zaživeli čim bolj polno življenje po milosti božji. Zato se mora v Cerkvi poživiti zakramentalno življenje, zanesti je treba v vsakdanjost duha in znebiti se polovičarstva, ki pomeni pol odpada od Boga, če ne več.

Ob koncu svojega pastirskega pisma želi kardinal in primas, naj bi med duhovščino vzniklo mnogo Vijannejev, mnogo don Boskov, med inteligenco Ferrinijev, med akademsko mladino mnogo Frassatijev in med delavstvom mnogo svetih Talbotov.

Ključna beseda za Kristusa, želi, da bi bili vsi sloji čim bolj prežeti z njegovim duhom. Katoliška akcija mora zaživeti v vsej svoji življenjski sili. Znova prekristranjeno človeštvo bo našlo na tem svetu toliko sreče, kolikor je svet ljudem le dati more. Zlasti pa bo krščansko življenje pripeljalo ljudi v srečno večnost. Neveča ne more dati ljudem ne enega ne drugega, zato je krščanstvo edini resnični prijatelj človeštva.

SPORED DRUGEGA JUGOSLOVANSKEGA NARODNEGA EVHARISTIČNEGA KONGRE- SA V LJUBLJANI

28. JUNIJA (petek, Srce Jezusovo):

- 9 h otvoritev razstave sodobne cerkvene umetnosti;
- 10 h do 12 h zborovanje stalnega odbora za Evharistični kongres v Unio-
nu. Istočasno zborovanje časnikaŕjev ter časopisnih sotrudnikov;
- 17 h sprejem papeževega odposlanca na glavnem kolodvoru, nato slove-
sen vhod v stoino cerkev;
- 18 h v stolni cerkvi "Pridi Sveti Duh", govor in blagoslov;
- 20 h otvoritev kongresa po vseh župnijskih in samostanskih cerkvah:
"Pridi Sveti Duh", govor in slovesne litanije.

29. JUNIJA (sobota, sv. Peter in Pavel):

- 8 h mladinska prireditve na Stadionu: sv. maša, pri kateri poje mladina
skupno, govor, skupno sveto obhajilo mladine;
- 8 h pontifikalne sv. maše po vseh župnijskih in samostanskih cerkvah;
- 10 h stanovska zborovanja v 22 dvoranah;
- 16 h I. manifestacijsko zborovanje na Stadionu; pozdrav predsednika,
nato dva slovenska govora in en hrvatski;
- 17 h slovesen prenos Najsvetejšega na Stadion, pete litanije z ljudskimi
petjem ter z blagoslovom;
- 19.30 koncert evharističnih pesmi na Kongresnem trgu;
- 21 h Najsvetejše se izpostavi po vseh ljubljanskih cerkvah. Nato nočno
češčenje do 24 h, v stolnici in pri sv. Jožefu pa do zjutraj;
- 22.30 nočna procesija mož in fantov z Najsvetejšim na Stadion;
- 24 h slovesna polnočnica na Stadionu s kratkim nagovorom in s skup-
nim sv. obhajilom mož in fantov. Istočasno polnočnice po vseh župnijskih in
samostanskih cerkvah s skupnim sv. obhajilom za žene in dekleta, nato sv.
maše do jutra,

30. JUNIJA (nedelja):

- 9 h na Stadionu sv. maša papeževega legata, kjer poje nad 500 pevcev
"Angelsko mašo" (Missa de Angelis). Med mašo homilija;
- 10 h II. manifestacijsko zborovanje na Stadionu: dva slovenska in en
hrvatski govor;
- 10 h slovesna procesija z Najsvetejšim po ljubljanskih ulicah;
- 17 h zaključek kongresa na Stadionu, pete litanije z ljudskimi petjem,
kratek govor, posvetitev Kristusu Kralju, slovesni "Tebe Boga hvalimo" in
blagoslov z Najsvetejšim.

1. JULIJA (ponedeljek):

8 h prvi slovenski izseljenski kongres in razna
druga zborovanja. Romanje na Brezje in Bled ter izleti na morje.

V A R U H
PRAVIC KRIŽA KRISTUSOVEGA

Kot pripravo na ljubljanski evharistični kongres so postavili menda po vseh slovenskih vaseh nešteto visokih in ponosnih simboličnih križev.

Slehnerni kristjan, posebno duhovnik, še bolj škof in najbolj papež mora biti varuh pravic Kristusovih med svojim ljudstvom. Toliko boljši kristjan, duhovnik, škof, papež, kolikor bolj neustrašen njegov pričevalec, varuh njegovih pravic, vojak in borivec zanj, in toliko slabši kristjan, duhovnik, škof, papež, čim slabši varuh pravic Kristusovih, noben kristjan, ki mu pravic Kristusovih v javnem življenju ni mar in sovražnik križa Kristusovega, kdor iz katerikoli malenkostnih vzrokov nasprotuje kraljevanju Kralja Kristusa.

Najslabši so neodločni, omahljivi vojaki, ki mislijo le nase na svoje male profite in ugodnosti in za svojega Gospoda nimajo srca, ki jim ni mar in bi Ga bili pripravljene celo izdati proti primernemu plačilu ali za primerno osebno korist. O takih vojaki velja, kar o podobnih "prijateljih": Varuj me Bog mojih "prijateljev", svojih sovražnikov se bom varoval sam. Ravno tako velja tukaj beseda našega Kralja Kristusa: Kdor ni z menoj, je proti meni. In spet ona: Nihče ne more služiti dvema Gospodoma.

Resničen varuh pravic Kristusovih in borivec zanje, bo ostal vedno zvest, tudi v težkem položaju, tudi če more pretrpeti za svojega Gospoda kakšno ponižanje, prenesti kakšno krivico, zavedajoč se Jezusovega zagotovila in obljube: Blagor vam, kadar vas bodo zaradi mene zasramovali in preganjali in vse hudo zoper vas lažljivo govorili. Veselite in radujte se, zakaj veliko je vaše plačilo v nebesih. Tako so namreč preganjali preroke, ki so bili pred vami.

Takim neodločnim, omahljivim, polovičarskim na pol kristjanom, za katere je še tako piškav izgovor dovolj, da se umeaknejo iz vrst zvestih Kristusu ali se celo pridružijo javno ugotovljenim "sovražnikom križa Kristusovega", takim "kristjanom" se moramo pred vsem zahvaliti, če je "sovražnikom križa Kristusovega", ki se po evangeljskih besedah dostikrat skrivajo v ovčjih cblaciilih in so v svojem prizadevanju radi razumnejši in poslednejši kakor otroci luči, takim polovičarskim "kristjanom" se moramo zahvaliti, če se je "sovražnikom križa Kristusovega" že v toliki meri posrečilo razkristjaniti javno življenje po vsem svetu, tudi v naši slovenski domovini, v našo lastno skupno in splošno nesrečo. Kako malo resnični in kako samo še navidezni da so ti na pol kristjani, bo razvido zlasti iz neustaljenega dejstva, da da je za mnoge izmed njih vsaka malenkost, vsaka prazna osebna ali društvena razprtija važnejša, kakor stvar Kristusova, in če so postavljeni pred izbiro, si brez pomišljanja izberejo kar ni Kristusovega, ne veliko drugače, kakor je svojčas judovsko ljudstvo enoglasno zahtevalo: Proč z njim (Kristusom), izpusti nam Barabo!

Varuh in branivec Kristusovih pravic mora biti vedno plemenit, tudi takrat, kadar je v boju z nizkotnimi razkristjanjevalci človeške družbe ostati plemenit težko. Vendar je samo po sebi umevno, da varuh, branivec in borivec ne more vedno varovati in braniti in se boriti z rokavicami na rokah in samo ljubeznjivimi besedami na ustih. Non enim frustra gladium portat — (vojak) ne nosi namreč meča zastonj, čeprav ga bo rabil le nerad ali celo samo prisiljen in čeprav ne more zaiti v niskotnost nikdar in nikoli. Tudi v najtežjem položaju more imeti Kristusov borivec sladko in tolažbe polno zavest, da je prijatelj božji, da je, če je osebno še tako reven, ubog in slaboten, vendar velik in resničen dobronik ljudi, vseh, tudi svojih nasprotnikov in da njegovo življenje ni majhno, če je še tako skrito in svetu neznano.

Ker — ne vem zakaj — hočemo do mala še vsi slovenski izseljenci ostati kristjani in se za kristjane štejemo, bi bilo vsekakor vredno temeljito prevaariti, ali tudi kristjani v resnici smo, koliko da je pravzaprav na nas še krščanskega, zlasti tudi kakšni varuhi in branivci pravic Kristusovih da smo, ali pa nemara sami sebe varamo, v našo lastno gotovo in veliko nesrečo, kakor tudi v gotovo in veliko nesrečo naše slovenske in splošno človeške skupnosti.

HIMNA ljubljskega euharističnega kongresa

Mogočno se dvigni nam spev iz srca
v pozdrav Rešeniku, Vladarju sveta.
Kristus kralj! Kristus zmaguj!
V hostiji sveti nam gospoduj!

Darajemo vdano ti svoje srce,
dejanja, besede, vse misli, želje.
Kristus kralj! Kristus zmaguj!
V hostiji sveti nam gospoduj!

Poživi nam vero v presveto skrivnost
večerje nebeške — vseh svetih sladkosti.
Kristus kralj! Kristus zmaguj!
V hostiji sveti nam gospoduj!

Utrdi, Zveličar, nam upanje zdaj,
po Rešnjem Telesu obetaš nam raj.
Kristus kralj! Kristus zmaguj!
V hostiji sveti nam gospoduj!

Ljubezna gorečo nam v srcih užgi
do hostije bele, do rešnje Krvi.
Kristus kralj! Kristus zmaguj!
V hostiji sveti nam gospoduj!

Povsod Boga!

Povsod Boga, ljubljena Mati,
mi hočemo povsod Boga:
naj vlada Bog, Kralj naš in Oče
Gospod je zemlje in neba...

Svoj blagoslov, Marija,
pošlji iz rajskih dalj.

Povsod Boga, On je naš Oče,
povsod Boga, On je naš Kralj!

Povsod Boga, naši mladini,
naj sveta vera jo blaži.
Naj daje moč našim naporom,
za vzore svete jo vzgoji.
Svoj blagoslov, Marija...

Povsod Boga, našim družinam,
naj zakon božji v njih živi.
V njih se vrsti z delom molitev
in srcem radost Bog deli.
Svoj blagoslov, Marija...

Povsod Boga, zemlji slovenski,
njegova je za večni čas!
Naj vodi Bog Jug naš slovanski
nebes Gospa, podpiraj nas!
Svoj blagoslov, Marija...

Povsod Boga, Cerkev naj sveta
v svobodi narode uči.
Naj nosi luč božje ljubezni,
da bomo v njej edini vsi.
Svoj blagoslov, Marija...

NAŠE GESLO

Misel in geslo bi rad za temne in najtemnejše ure življenja? Tu je imaš: **N a j v e č j a j e l j u b e z e n** (I Kor 13, 13).

Če naj Ti je kratko razložim, pomeni to geslo sledeče:

Komur moreš, naredi dobro, ljubemu ali neljubemu. A ne delaj dobrega iz ljubezni do ljubih in neljubih, marveč iz ljubezni do Njega, ki " **j e l j u b e z e n** " (I Jan 4, 16), iz ljubezni do Boga. Potem Te ne bo nobena všečnost ali ne-všečnost ljubih ali neljubih storila neljubeznjivega. Porojena iz ognja, večne ljubezni, in storjena za Boga, večno ljubezen bo Tvoja ljubeben premagala neprijaznost sveta in našla v Bogu največjo ljubezen za veke.

Skušam, da more to geslo osladiti marsikatero trpkost življenja.

BOGOTAJEC

Umrl je bogotajec. Z neizraznim presenečenjem se je onstran groba srečal z Njim, čigar sledi na zemlji ni mogel najti — Stvarnika, Ohranjevaveca življenja in vesoljstva.

Vrže se pred Bogom a svoj obraz in zakliče: "O Gospod, Ti si! In jaz črv slepi, se za Te ves čas nisem menil in sem celo tajil Tvoje bivanje. Sodi me zdaj in pogubi!"

Toda Gospod se neskončno milo in dobrotno skloni k njemu. "Bodi miren", mu reče. "Ljubil si svojega bližnjega in pustil si veljati tudi njegovi besedi. Svojega zmotnega prepričanja nisi povdarjal za izključno pravilno. Nisi sovražil in zaničeval in preganjal tistih, ki so drugače mislili. Mar daje ali jemlje sijaj mojemu imenu, če ti borni človeček vame veruješ ali me tajiš? Mar zato manj napolnjujem vesoljstvo? — Toda one, ki se ponošajo, da so moji in da delajo v mojo čast, pa so brez dobrote in strpnosti in brez ljubezni, nje bom poklical na odgovor! Tebe, ki si me iskal in se motil, pa bom sprejel v nebeško kraljestvo!"

TONČEK

Nad Tončkovo posteljo visi lepa slika Marije Pomagaj iz Brezij.

Sleherno jutro dolgo in temeljito opazuje to lepo Madono z otrokom. Končno pogleda mamo in pravi: "Mama, čemu pa Jezušček nima srajčke?" — "Veš, Tonček", odgovori mama, "Mati božja je bila tako revna, da ni mogla kupiti srajčke za svojega otroka." Dečko je ves iz sebe. Niti srajčke ni mogla kupiti! Res žalostno. On jih ima pa toliko... — "Kaj ni Jezuščka nič zeblo?" — "O, gotovo", odvrne mama, "toda, kakor sem ti že povedala, bila je božja Mati tako revna, da ni mogla svojemu otroku kupiti nič toplega..." — In mali mož misli in grize v se — in naenkrat jo zine: "Če je božja Mati bila tako revna, potem pa ni bilo treba, da se je šla slikat s svojim otrokom. Naj bi denar raje prihranila in ubogemu Jezuščku kupila srajčko..."

Pravda velikega petka

V zadnji velikonočni številki našega lista smo na strani 480 pod naslovom **Golgota** nekoliko obširneje pisali o Jezusovi obsodbi in o odrskih in filmskih predstavah Kristusovega življenja in trpljenja, zlasti o nekaterih vsega priznanja vrennih zadevah slovenskih prizadevanjih in o že danes slavnem filmu Gulgota, ki ga pod odgovornim cerkvenim vodstvom (znani pariški kanonik Raymond) ravno končujejo v Franciji oziroma v Severni Afriki. Iz tega filma, ki torej še ni povsem končan, smo prinesli v naši velikonočni številki vrsto prezanimivih fotografskih posnetkov, ki nam jih je prijazno stavila na razpolago velika buenosajreška založba Atlantida. Našo današnjo sliko o križanju nam je posredovala odličn, tiskarsko menda danes na vsem svetu najpopolnejša revija Cinegraf. Obema se za prijaznost najlepše zahvaljujemo.

Naše cenjene čitateljice in čitatelje še enkrat spominjamo zgoraj omenjene razpravice, ki naj jo morda še enkrat pregledajo, in ravno tam objavljenih slik, i nponavljamo misel o skorajšnji in čim popolnejši pasijonski predstavi med buenosajreškimi Slovenci.

Uredništvo.

Ljubljanski gledališki igravec Gregorin se je bil že za časa svojih gledaliških študij v Berlinu posebno posvetil proučevanju judovskih političnih, socijalnih in drugih javnih razmer v Kristusovem času.

V zvezi s svojim sošolcem dr. P. Romanom Tomincem je postavil že pred nekaterimi leti na oder ljubljanske drame pasijonsko igro I.N.R.I., ki je bila zgrajena na evangeljskem pripovedovanju in je žela veliko uspeha.

Isto snov je gospod Gregorin letos poglobil in razširil in jo je podal našim razmeram in našemu sodobnemu pojmovanju in razumevanju veliko bolj primerno.

Da bi lažje in globlje razumeli veliko Kristusovo tragedijo, nam gospod Gregorin živo predočuje vse javne razmere v Kristusovem času in v judovski deželi.

Troje svetov, troje različnih mnenj o zemskem in posmrtnem življenju, troje skupin ljudi, ki so hoteli ta različna mnenja praktično uveljaviti, se je "V času obiskanja", kakor nazivlje gospod Gregorin svoj pasijon, trlo med seboj in so omogočile in povzročile Kristusovo smrt: židovska, rimska in mala skupina Kristusa in njegovih prijateljev.

Judovsko javnost sta obvladovali v Jezusovem času dve stran-ki: farizeji in saduceji.

Maloštevilni judovski bogataši imenovani saduceji so hlastno uživali zemejske naslade in ljubimkovali s tujei Rimljani, ker so mislili, da je to bolj praktično in koristno. Vero svojih očetov so tako izpačili, da niti v življenje po smrti niso verovali več.

Farizeji so bili nasprotno skrajni judovski nacijonalisti. Vse judovske verske postave so natančno izpolnjevali, vendar preje kot sebični judovski nacijonalisti kakor kot verni božji otroci.

Ubogo, sestradano in nevedno judovsko ljudstvo so oboji izrabljali v svoje sebične namene.

Duhovništvo na Judovskem ni imelo takega vpliva na judovsko javno življenje kakor se splošno misli. Sinedriju, ki je bil nekak senat ali poslanska zbornica, je sicer predsedoval véliki duhovnik, tudi več duhovnikov je bilo njegovih članov (véliki duhovniki), vendar so tuji oblastniki večkrat imenovali za vélike duhovnike malovredne, celo neverne ljudi, ki so jim bili pač pripravljani služiti. Judovska duhovščina je pač opravljala duhovniško službo, vodila božjo službo, daritve, učitelji ljudstva pa so bili "pismouki", večinoma farizeji, ki niso bili duhovniki.

Druga vplivna skupina v judovski deželi so bili v Jezusovem času Rimljani, ki so si z vojsko prisvojili oblast nad Judi, jim gospodovali in zahtevali od njih davkov. Judje so tuje poganske oblastnike sovražili. Zlasti farizeji so na skrivaj hujskali ljudstvo zoper nje. Rimljani so Judom pustili neko samoupravo, celo sodno oblast, vrhovno oblast pa so si pridržali sami. Najboljši zavezniki Rimljanov so bili bogati saduceji, ki jim tudi pod tujei ni bilo slabo. Na zunaj so morali judovsko oblast priznavati seveda vsi, hočeš ali nočeš.

V takih žalostnih razmerah je nastopil Jezus iz Nazareta. Njegov nauk in njegovo pojmovanje življenja je bilo povsem nasprotno bodisi judovskim bodisi rimskim velikašem. Govoril je o dobroti, o ljubezni do bližnjega in ves je bil usmerjen v življenje po smrti.

Rimljani, ki so držali Jude v strahu in se do njih niso veliko poniževali, do zadnjega časa za Jezusa sploh vedeli niso. Saduceji, neverni judovski bogatini, so se Jezusovemu nauku smejali. Preprosto judovsko ljudstvo si je Jezusov nauk od časa do časa popolnoma osvojil, toda neizobraženo in neodločno je brž podleglo vplivu farizejev, ki so bili resnični judovski voditelji in pravzaprav edini odločni Jezusovi sovražniki.

Jezusov vpliv je kljub vsemu med judovskim ljudstvom neprestano rasel. Farizeji so se bali za svoje pozicije. Tretjo velikonoč Jezusovega javnega delovanja je prišla napetost do vrhunca. Sešli so se tedaj judovski prvaki na skriven sestanek in sklenili, da mora Jezus umreti. Takole pa so si tolažili vest, kakor poroča evangelist Janez:

“Kaj naj počnemo, ker ta človek dela mnogo čudežev? Če ga tako pustimo, bodo vsi verovali vanj, in prišli bodo Rimljani ter končali naše mesto in naš narod.” Eden izmed njih, Kaifa, ki je bil tisto leto veliki duhovnik, jim je rekel: “Vi nič ne veste in ne pomislite, da je za nas boljše, da eden umrje za ljudstvo in ne propade ves narod.” Od tega dne je bilo torej med njimi sklenjeno, da ga usmrte. Jan 11. 47-53.

Toda napoti je bil velikonočni praznik. Jezus je imel v Jeruzalemu veliko pristavev, in nič gotovega ni bilo kakšno stališče bi zavzela romarska množica, ki se je zgrinjala v Jeruzalem. Prizori o Jezusovem prihodu v Jeruzalem pred nekaterimi dnevi, na evetno nedeljo so vzbujali pomisleke. Izgredi ljudskih množic pa bi utegnili postati farizejem in mestu samemu nevarni. Kajti kakor poroča zgodovinar Jožef, so se zdeli judovski prazniki Rimljanom itak že sumljivi, ker so “podžigali narodne strasti.”

Zaradi vseh teh okoliščin so hoteli farizeji Jezusov proces odložiti čez praznike. Po odhodu romarjev je bilo lažje, da se lotijo Jezusa, ga primejo in obsodijo. Po praznikih bo popustila napetost duhov, vtisi o Jezusu se bodo oslabili in porazgubili v vsakdanjih skrbeh. Vse to bi bilo ugodno za nekoliko manj opažen nastop oblasti.

Tedaj pa je iznenada prišla Judeževa ponudba judovskim starešinam. Nikoli več ne bo tako lepe priložnosti, da se polaste obsodilnega Jezusa. Odločili so se torej za hitro ravnanje.

Ponoči se izvrši aretacija. Zvezanega Jezusa nemudoma odvedejo v palačo velikega duhovna. Še pred petelinovim petjem se sestane sodni zbor. Tožba se je glasila na bogokletstvo, ki ga je bilo v zmislu 3 Mos 24, 16 kaznovati s smrtjo.

Obsodbe pa ni bilo mogoče izvršiti brez nadaljnega obravnavanja. Sicer so bili pametni rimski osvajalci tudi tukaj pustili domačinom njihovo lastno pravo in so pridržali prokuratorju ali cesarskemu namestniku le to, da je rzsodbo potrdil. Zato so spravili Judje stvar že v ranem jutru in nemudoma pred rimskega sodnika, da njihovo sodbo potrdi. Pri tem so obtožbo zvito izpremenili. Kako naj bi bil Rimljan in pogan Pilat razsojal o “bogo-

kletstvu"? Jezus ni bil razžalil kakega rimskega božanstva in bi bil brez nadaljnega oproščen. Zato so farizeji krivdo nezakonito prevalili na politično poprišče: tožili so Jezusa veleizdaje: "Spoznali smo, da hujska naše ljudstvo in prepoveduje, da bi cesarju plačevalo davke". (Luk. 12, 2). Povzročuje nemire in imenuje se "Kralj Judov".

Tako je stal pred Pilatom narodni kolovodja, ki ga je bilo treba obsoditi zaradi veleizdaje v zvezi z razžaljenjem veličanstva. najhujše česar je bilo mogoče v rimski državi koga obdolžiti.

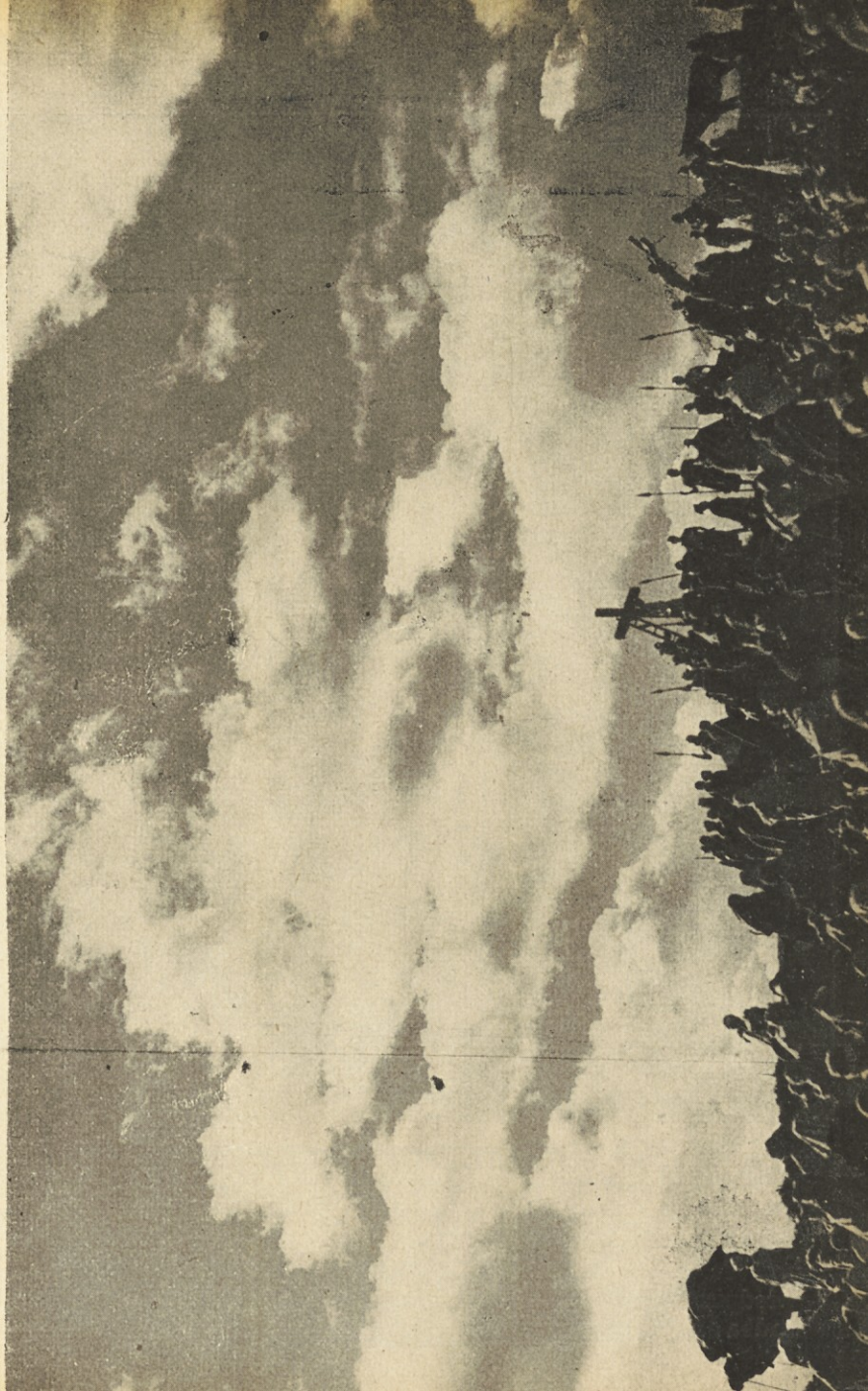
Preiskava rimskega prokuratorja v tej smeri je dosegla čisto nedolžno stvar. "Kralj Judov" je izjavil: "Moje kraljestvo ni od tega sveta. Če bi bilo moje kraljestvo od tega sveta, bi se bili moji služabniki borili, da ne bi bil predan v roke farizejev. Tako pa moje kraljestvo ni od tod!" (Jan. 18, 36.). Torej: verski sanjač, nenevaren idealist. Pilat je spregledal židovske spletke. Tedaj je bilo mogoče samo eno: da Jezusa izpusti na svobodo.

Toda judovski fanatiki so utegnili postati nevarni. Rimljan je iskal izhoda. Izročil je stvar tetrarhu v Galileji, kralju Herodu Antipi, ki se je ravno tedaj mudil v Jeruzalemu, ker je bil Jezus Galilejec, doma iz Galileje. Toda tudi ta ni našel nobene krivde, ki bi bila vzrok za smrtno kazen. Obtožena odvedejo torej nazaj k Pilatu, ki je ugotovil: "Privedli ste mi tega moža kot podpihivalca ljudstva. Jaz pa ga v nobeni točki vaše obtožbe ne spoznam za krivega. Tudi Herod ne! — "Dal ga bom torej bičati in ga nato izpustil." (Luk. 23, 14.—16.)

Farizeji so igro izgubili. Tvegati morajo zadnje sredstvo: "Če tega človeka ne obsodiš — nisi cesarjev prijatelj, zakaj vsak kdor se dela kralja nasprotuje cesarju".

Zdaj so bile Pilatu zvezane roke. Že enkrat so se bili v Rimu pritožili čezenj, sicer le zaradi posega v njihove običaje — cesar jim je dal prav. Zdaj pa se glasi obtožba na veleizdajo; cesar Tiberij ne more odpustiti niti sence takega zločina. Nobenega izhoda ni, tudi ne tega, da bi obtožena sicer obsodil, nato ga pa — za kar je imel Pilat kot pokrajinski namestnik pravico — kot nenevarnega sanjača pomilostil. Tudi zadnji poizkus se ponesreči: da bi Jezusa zamenjal za Barabo in ga nato osvobodil. Pilat je bil v škripcih. Tedaj je ravnal po stari rimski državni modrosti: Čemu tvegati nemire in se obsovržiti v Rimu, ko je treba žrtvovati samo majhnega moža! Sam sicer Pilat slej ko prej noče izreči razsodbe nad Nedolžnim: "Kaj naj torej storim s tem človekom, ki ga imenujete kralja Judov?" Judje naj sami izrečejo sodbo. V tem smislu

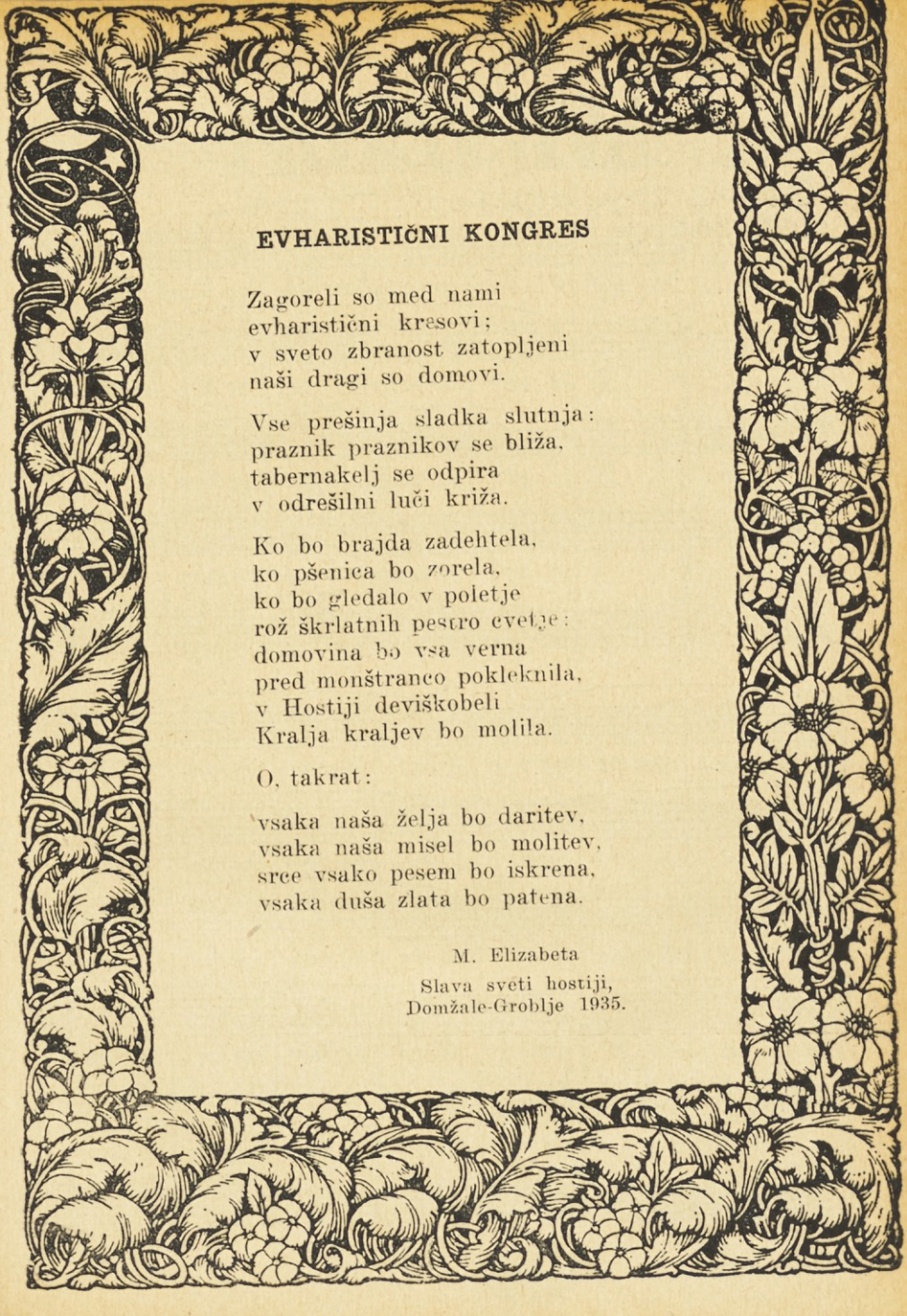
Križanje

sestavi tudi vzrok obsodbe, napis na križu: najprej hebrejsko, potem grško, nazadnje latinsko. Prepričan o Jezusovi nedolžnosti, si Rimljan umije roke. To je mislil, da je dovolj, ko gre vendar za tako "malenkostno zadevo".

Tako se je še tisti dan, 15 do 16 ur po nezakoniti aretaciji, brez predpisanega temeljitega zaslišanja in brez branitelja, izvršila obsodba: največji justični umor vseh časov.

A highly detailed Art Nouveau style decorative border surrounds the text. It features intricate floral motifs, including roses, lilies, and various leaves, intertwined with swirling lines and grape clusters. The border is symmetrical and frames the central text area.

EVHARISTIČNI KONGRES

Zagoreli so med nami
evharistični kresovi;
v sveto zbranost zatopljeni
naši dragi so domovi.

Vse prešinja sladka slutnja:
praznik praznikov se bliža,
tabernakelj se odpira
v odrešilni luči križa.

Ko bo brajda zadehtela,
ko pšenica bo zorela,
ko bo gledalo v poletje
rož škrlatnih pesco cvetje:
domovina bo vsa verna
pred monštranco pokleknila,
v Hostiji deviškobeli
Kralja kraljev bo molila.

O, takrat:

vsaka naša želja bo daritev,
vsaka naša misel bo molitev,
srce vsako pesem bo iskrena,
vsaka duša zlata bo patena.

M. Elizabeta

Slava sveti hostiji,
Domžale-Groblje 1935.

AVE VERUM

Soprano:
Alto:
Tenore I:
Tenore II:
Baritono:
Basso:

Adagio: = 44 = 1. 48 =

P. A-ve ve-rum corpus na-tum de Ma-

ri-a Vir-gi-ne. Ve-re pas-sum im-mo-la-tum

ri-a Vir-gi-ne. Ve-re pas-sum im-mo-la-tum

ri-a Vir-gi-ne. Ve-re pas-sum im-mo-la-tum

ri-a Vir-gi-ne. Ve-re pas-sum im-mo-la-tum

ri-a Vir-gi-ne. Ve-re pas-sum im-mo-la-tum

Piu mosso.

in cru-ce pro ho-mi-ne. *mf* Cu-jus la-tus per-fo-

in cru-ce pro ho-mi-ne. *mf* Cu-jus la-tus per-fo

in cru-ce pro ho-mi-ne.

in cru-ce pro ho-mi-ne *mf* Cu-jus

in cru ce pro ho-mi-ne.

ra-tum flu-xit a-qua et sangui-ne san-

ra-tum flu-xit a-qua et sangui-ne san-

Cu-jus la-tus per-fo-ra-tum flu-xit aqua et

la-tus per-fo-ra-tum flu-xit a-qua et

per-fo-ra-tum flu-xit a-qua et

per-fo-ra-tum flu-xit a-qua et

qui-ne Es-to no-bis praegus-ta-Tum mor-tis

qui-ne. Es-to no-bis praegus-ta-Tum mor-tis

sangui-ne. Es-to no-bis praegus-ta-Tum mor-tis

san-gui-ne Es-to no-bis praegus-ta-Tum mor-tis

san-gui-ne. Es-to nobis praegusta-Tum

in e-xa-mi-ne O Je-su dul-cis

in e-xa-mi-ne O Je-su dul-cis

in e-xa-mi-ne O Je-su dul-cis

in e-xa-mi-ne O Je-su dul-cis

in e-xa-mi-ne O Je-su dul-cis

O Je-su pi-e O Je-su
 O Je-su pi-e O Je-su
 O Je-su pi-e O Je-su
 O Je-su pi-e O Je-su
 O Je-su pi-e O Je-su

rall. *molto* *cresc.* *ff*
 Fi-li Ma-ri-æ
rall. *molto* *cresc.* *ff*
 Fi-li Ma-ri-æ
rall. *molto* *cresc.* *ff*
 Fi-li Ma-ri-æ
rall. *molto* *cresc.* *ff*
 Fi-li Ma-ri-æ
rall. *molto* *cresc.* *ff*
 Fi-li Ma-ri-æ

Buenos-Aires, junio, 1935.
 P. MIGUEL BERTOMEU

Misli ob rožnem vencu

Pričujoče "Misli ob rožnem vencu" poklanjamo zlasti naši bratovščini živega rožnega venca. Prav posebej opozarjamo na ljubke sličice vseh petnajstih roženvenskih skrivnosti ob katerih more biti premišljevanje roženvenskih skrivnosti res prisrčno.

I.

Kristus Gospod je živel, delal, umrl, od mrtvih vstal, v nebesa šel, Sv. Duha poslal — za nas.

Z vsem tem se nam je hotel kar najbolj približati. Hotel je postati za vsakega izmed nas življenje, pot in vrata, skozi katera moremo doseči svo končni cilj. Brez Njega nič — ž Njim vse!

Ne moremo pa biti blizu Kristusu in On ne more biti nam blizu, če smatramo Njegovo življenje in njegovo odrešilno smrt le za zgodovinski dogodek, ki se je pač zgodil pred toliko in toliko stoletji, pa je šel mimo nas in ga ni več. Vse to se je zgodilo pred

navnim davnim časom in se še vedno bolj odmika od nas, čim dalje tečejo leta.

Kristusovo bivanje in delovanje na zemlji ni le neki dogodek davno preteklih dni, temuč resnica, ki je danes še prav tako živa in pristna, kot je bila pred devetnajst sto leti. "Ostanem z vami notri do konca sveta."

Kdor hoče torej v Kristusu in s Kristusom živeti, ga mora imeti tako živo pred očmi, kot bi doba devetnajst sto let ne imela nobenega pomena. Tako nas uči

Cerkev razumevati Kristusa. V enem krogu cerkvenega leta se pred našimi očmi — našimi du-

hovnimi očmi — ponovi vse, kar nam zgodovina evangelijev poroča o Kristusu. Vzemimo na pri-

mer dva največja praznika: Božič in Veliko noč. Cerkev ju praznuje tako, kot da se veliki skriv-

nosti Rojstva in Vstajenja šele sedaj vršita med nami, ne le kot nekaj spomin ali obletnico dav-

no preteklih dogodkov.

Cerkev razume Kristusa. Tako hoče biti Kristus med nami spo-

znan, tako nam hoče biti blizu, tako hoče, da smo Njemu blizu tudi mi.

II.

Ne moremo biti Kristusu blizu, če nanj ne mislimo, če o Njem ne razmišljamo. Vse, kar je Kristus bil in je, vse, kar je Kristus storil, moramo ne samo vedeti, temveč tudi videti. Videti z duhovnimi očmi. Če hočemo vse to res videti, moramo večkrat — pogledati. Z duhovnimi očmi pogledamo, kadar na nekaj mislimo in si

v domišljiji živo predstavljamo.

Kristusovo življenje in delo odrešenja si lahko predstavljamo v popolnoma tihem razmišljanju — brez vsakih besed. Tako tiho razmišljanje je zelo dobro. Po vsej pravici ga imenujemo molitev, tiho, premišljevno molitev.

Toda taka molitev, tiha, notranja, brez besed — ni vedno lahka. Za preproste ljudi že celo ne. Mnogi komaj morejo razumeti, da je to res molitev.

Naj navedem zgled.

Nekdo se obtoži, da po cele dneve ni nič molil, ne zjutraj, ne čez dan, ne zvečer. Vprašam ga:

ljudskega mišljenja. Saj sem že poprej zapisal, da je samo notranja, tiha molitev in brez besed — težka, zakaj človek je po svoji naravi zelo navezan na zunanje reči.

Cerkev dobro razume te reči, zato je potrdila in na vso moč priporoča molitev rožnega venca, ki so jo iznašli sveti možje, pred vsemi veliki sveti Dominik. V tej molitvi se tako lepo združuje ustna, zunanja molitev z notranjo, premišljevanje. Med tem ko ustnice izgovarjajo Zdravemarije in Očenaše, se v posameznih "dekadah" vrstijo pred našimi dušnimi očmi dogodki iz Jezusovega življenja in nam Gospoda bolj in bolj približujejo. Bolj in bolj se nam zdi, da smo sami priče vsega, bolj in bolj čutimo, da

ali ste se v tistih dneh kedaj spomnili na Boga, in to s spoštovanjem, z zaupanjem, morda ce-

lo z ljubeznijo? O, seveda, tisto pa prav pogosto...

Ali potemtakem res ni molil? Seveda je! Saj pravi katekizem, da je molitev povzdigovanje duha k Bogu. Toda je že tako: ljudje mislijo, da ni molitev, če ne izrečejo vsaj kakega Očenaša in Zdravemarije.

Sicer pa ni težko razumeti tega

vse to ni le nekak "spomin", temuč resnično dogajanje med nami, pred nami in — za nas.

III.

Toda šele tu v tretji točki pridemo do jedra našega vprašanja — zakaj Zdravemarije, zakaj ne Očenašev?

Skrivnosti Gospodovega življenja in dela so tako globoke, da jih vso dolgo večnost ne bomo do dna razumeli. Vendar je naša naloga v tem, da že v sedanjem življenju skušamo s svojim razmišljanjem kar najbolj globoko prodreti v globočino teh skrivnosti. V tem je privlačnost in lepota naše molitve.

Tisti sveti možje, ki so začeli sestavljati molitev rožnega venca, so seveda imeli to pred očmi. Hoteli so najti pot, po kateri bi naj-

hitreje prišli do boljšega razumevanja Kristusovega življenja in dela.

Zavedali so se, da nihče na zemlji ni bil Jezusu tako blizu kot — Marija. Nihče ni tako dobro razumel Gospoda kot njegova Mati. Res je: tudi ona ga do dna ni razumela in ga na veke ne bo. Čeprav je Marija "za Bogom

najlepša", je vendar med njo in Bogom neskončna razdalja.

Kljub temu je in ostane res, da

je bilo Mariji dano, Jezusa na poseben način razumeti. In tisti njen način razumevanja je bil človeški način, čeprav nemogoč brez posebnega božjega razsvetljenja.

Mi ne moremo tako dobro in od blizu razumeti Jezusa kot ga je mogla Marija. Toda gotovo je,

da je Marijino razumevanje za nas najvišji ideal, kteremu se vendar z vztrajnim trudom in božjo pomočjo lahko precej približamo.

Sestavljavcem rožnega venca je ta ideal lebdel pred očmi: z Marijino čušo premišljevati in razumeti Kristusa. Tako gledati nanj, kot je gledala Marija. In če to ne gre tako lahko ali sploh ne, pa vsaj poskušajmo! V tem poskušanju in v tih duhovnih naporih je veliko notranjega uživanja in veselja.

In ker vemo, da je to tako vi-

sok ideal, da se mu le s težavo približujemo — naj nam Marija sama pomaga! Saj jo mora neizmerno veseliti, ko vidi, da se tudi mi po svojih močeh trudimo, da z Njenimi dušnimi očmi gledamo na Njenega Sina...

V spoznavanju teh in takih notranjih lepot molitve so svetniki sestavili rožni venec in toliko Zdravamarij. Čeprav je rožni venec kot molitev star že najmanj sedem sto let, je vendar postavljen na temelj tistega vzklika, ki ga ima naša mati Cerkev še danes takorekoč neprestano na ustnicah: **PO MARIJI K JEZUSU!**

Prosnja pesem

O Bog, Gospod naš, daj, obudi mrtva srca naša,
poživi plamen, ki ga dih sodobnosti ugaša;
ulačni in užejaj nas, da zopet Tebe lačni
in žejni bomo! Glej, kako v tej dobi mlačni, mračni
za zemskim kruhom mimo Tvoje mize begamo,
kako samo po zemeljskih napojih segamo!

Gospod, skeli nas: nismo Tvoji kakor naši dedi,
na pet sveta umikamo se Tvoji sveti sledi;
čedalje bolj nas begajo preroki Antikristi.
Obrani nas in skrbno varuj v Svoji luči čisti;
daj, da s prestolov lažnih bodo v prah popadali
vsi, ki ženo se, da celo nad Tabo bi zavladali!

Gospod, prihodnost je pred nami kakor tleča bomba;
naš čas je divji, razdejan kot da bo večna tromba
zdaj zdaj zapela in nas vse pred Tvoj obraz pozvala.
Daj, da prej ljudstva vsa se bodo v Tvojem hlevu zbrala,
da ne bi lačni zunaj njega tavalili in hirali.
O daj nam, daj, da v Tebi bi živeli in umirali!

BODI NAŠA LUČ, GOSPOD!

Gregor Mali

Luč ljubezni v nas ugaša,
noč brezbožna nam grozi,
žalostna so pota naša. —
nade na rešitev ni.

Kam bežimo naj sirote,
kje zavetja iščemo?
O Zveličar, vir dobrote,
k Tebi se zatekamo!

Luč ljubezni v nas prižigaj,
razsvetluj trpljenja noč,
Kvišku naša sreca dvigaj,
v boju svojo daj pomoč!

Daj zavetje v srcu svojem
vsem, ki Tebe iščejo;
vedno naj v objemu Tvojem
narodi počivajo.

Narod Te slovenski prosi:
V svojem srcu varuj ga,
bisere ljubezni trosi
mu iz svojega sreca.

Blagoslavljalj naše njive,
hribe, gozde, travnike!
Daj, Gospod, nam vere žive,
varuj večne nas teme!

EVHARISTIČNO SRCE

P. Krizostom Sekovanič

Vse moje misli danes
pred tabernakelj hite,
kjer gospoduje v Hostiji beli
božansko kraljevo Srece.

Jezus, moj dobri Pastir —
ovčka sem tvoje črede —
iz tabernaklja mi kličeš besede:
"Na mojem Srecu boš našel mir!"

Vem, moj Jezus, vem:
Svet drvi mimo tebe.
Svet išče sebično le sebe.
Tvojo ljubezen z nogami tepta.
Moj Jezus, svet nima sreca.

Zato sem danes k tebi prišel
ves srečen in blažen,
da ti povem skrivnost:
Jezus ti vsa si moja sladkost.

Pred oltarjem večna luč gori,
kakor kaplja predragocene Krvi,
ki je padla iz božjega Sreca
v odrešenje vsega sveta.

Ta kaplja škrlatne Krvi
vedno znova govori:
da resnična ljubezen vsa
kipi iz evharističnega Sreca.

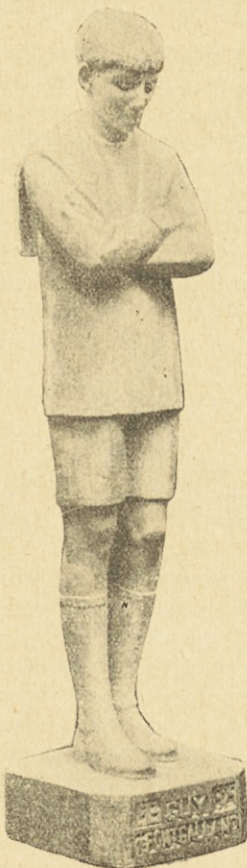
(Vigred)

(Glasnik)

Slovenska mladina in evharistični kongres

Pričujoče vabilo na ljubljanski evharistični kongres je napisal slovenski mladini gospod vikar **Lojze Košmrič iz Ljubljane**. — Ob tej priliki objavljamo tudi sliko mladega vendar že velikega častivca svetega Rešnjega Telesa, **Guidca de Fontgalland**, ki je enajstleten pred kratkim umrl v Parizu, pa je v par letih izšlo gotovo že trideset knjig o njegovem mladem življenju pisanih v raznih jezikih in bo ta deček najbrže že v kratkem proglašen za svetnika. Mi bomo o njem še pisali.

Evharistični kongres se hitro približuje že štejemo tedne, kmalu bomo šteli dneve in noči. Še malo in videli bomo slavo svetega Rešnjega Telesa, kakršne še ni videla slovenska zemlja. Prišli bodo škofje iz cele naše države, naš gospod škof jih bodo sprejemali v imenu Jezusovem. Sam sveti oče Pij XI. so določili posebnega odposlanca, kardinala Hlonda s Poljske, da bo zastopnik papeža na kongresu. S tem je dobil naš jugoslovanski Evharistični kongres najvišje priznanje in počeščenje. Duhovniki se pripravljajo na tiste dni z velikim hrepenenjem; verniki se priglašajo iz vseh krajev. Zadnje dinarčke bodo žrtvovali, da bodo mogli priti na veličastne slovesnosti v belo Ljubljano, ki bo tiste dni prestolnica evharističnega Kralja.

Sveto hrepenenje je prevzelo zlasti otroška srca. Od vseh strani se priglašajo. Pripeljali se bodo na vozovih, pa tudi s posebnimi vlaki. Nepregledne vrste naše mladine bodo prvi dan zjutraj napolnile prostor na Stadionu, kjer bo sveta maša s skupnim svetim obhajilom. To bo prizor, nad katerim se bosta radovala nebo in zemlja. Vsi, ki so se udeležili velikih Evharističnih kongresov, pravijo, da je skupna otroška pobožnost najlepši del evharističnih slavnosti.

V mesecu maju leta 1930 je bil svetovni Evharistični kongres v mestu Kartageni na severni afriški obali. Slavnosti so se vršile na tistem prostoru, kjer

je stalo nekoč pogansko gledališče. Na peščenih tleh tega gledališča je preliho pod rimskimi cesarji na tisoče in tisoče mučencev svojo kri za Jezusa Kristusa. Tam je bil postavljen ob kongresu velik oltar, sredi prostora pa je stal kamnit križ. Časi se pač spreminjajo, ne večno na slabše. Tu je imela mladina svojo skupno pobožnost. V zelenem okviru oljk in drugih dreves se je tu zbralo osem tisoč dečkov in deklic. Bili so v belih oblekah. Razvrstili so se pred belo-zelenim oltarjem v obliki velikega križa. Dvanajst duhovnikov jim je delilo sveto obhajilo. Prihajali so otroci v najlepšem redu; polagoma in s svetim strahom so pristopali k božji mizi in prejemali svojega Boga. Z Jezusom v srcu so zopet odhajali na svoja mesta. Bil je nepopisno lep in ganljiv prizor. Odraslim, ki so to gledali, so solze veselja tekle iz oči. Pred svetim Rešnjem Telesom so otroci obnovili obljubo zvestobe dobrega Odršenika. Tu so zapeli nalašč za to priliko zloženo pesem: "Jaz sem kristjan". Pred oltar so polagali palmove veje, v znamenje, da poklanjajo Jezusu Kristusu v najsvetejšem Zakramentu stotisoče žrtev in svetih obhajil, ki so jih za kongres darovali otroci celega sveta. Bilo je res kakor nekoč na cvetno nedeljo v Jeruzalemu; da, bilo je še lepše. Kako se ja pač veselil Jzus, ko je utripalo v ljubezni do njega toliko nedolžnih src. To je bil res dan, ki ga je naredil Gospod.

Kaj je bilo šele lani v Buenos Airesu v Argentini! Tam se je udeležilo otroške pobožnosti čez stotisoč otrok. Kaj takega svet še ni videl.

Otroška srea bijejo po celem svetu za Jezusa Kristusa; zanj se vnemajo tudi srea slovenskih otrok. Saj Jezus Kristus to tudi zasluži.

Otroci, le pripravljajmo se! Pa ne samo na zunaj; pripravljajmo se predvsem v svojih srcih! Zato naj nihče ne opusti vsakdanje pobožne molitve; darujte v namene kongresa vsak dan kakšno malo žrtev, večkrat sveto mašo na delovni dan, sveto obhajilo! Skrbimo, da bo v naših dušah ljubezen do Jezusa v sveti hostiji tako mogočno gorela kakor velik kres. Tako se pripravljajmo vsi: tisti, ki pridete v Ljubljano in tisti, ki ne boste mogli priti. Če ne boste mogli biti vsi telesno navzoči, boste pa po srcu. Srea vseh slovenskih otrok bodo takrat pred Jezusovim prestolom. V duhu združeni bomo peli vsi:

Kristus kraljuj! Kristus zmaguj!

V Hostiji sveti nam gospoduj!

Jugoslavija: Zadrúžna gospodarska banka v Ljubljani, Miklošičeva cesta, s pripombo: za Duhovno življenje, Buenos Aires.

Brasil: Banco Germánico, Rio de Janeiro, Rua Alfandega 5 — Banco Germánico, Sao Paulo, Rua Alvarez Penteado 19 — Banco Germánico, Santos, Rua 15 de Noviembre 164 — Banco Holandés, Sao Paulo, Rua da quintanda 9.

Paraguay: Banco Germánico, Calle Pcas. Franco esq. Chile,

Chile: Banco Germánico de la A. S., Santiago, Calle Huerfanos 833.

Banco Germánico, Valparaíso, calle Pratt 238.

Francija, Belgija in Luksemburg: Banque Baruch et Cie., Paris, 15 rue Lafayette.

Holandsko: Nederlandsche Bank — Unie N. V., Heerengracht 432, Amsterdam,

Nemško: Deutsch-Südamerikanische Bank A. G., Mohrenstrasse 20, Berlin.

Naročniki iz Severne Amerike nam najenostavnejše nakažejo naročnino v čerkih The Chase National Bank of The City of New-York, ki ima svoje podružnice po vseh večjih severoameriških mestih. Čeki naj se glase na:

Administration of The Spiritual Life, Buenos Aires, Argentina.

Oglasniki našega lista Vam nudijo isto in boljše blago po isti in nižji ceni, kakor je morete dobiti drugod. Kupujte torej pri njih, ker koristite tako sebi in nam. Pri svojih nakupih se vedno sklicujte na oglas, ki ste ga brali v našem listu.

Nujno prosimo vse naročnike, ki nam še niso poravnali naročnine, da jo poravnajo nemudoma, še danes, ker bočó jutri najbrže že spet pozabili na svojo razmeroma lahko doižnost, ki pa pono mislijo plačati, bi bilo nepošteno. Poleg načinov, ki so naštetí na platnicah našega lista, morejo nakazati naročnino tudi katerikoli podružnici Rafaelove družbe, ki bo poslala znesek svoji centrali, s katero bomo zadevo mi sami uredili.

VIGILOVE POVESTICE

so gotovo najboljše, kar premore Južna Amerika v mladinskem slovstvu. Doslej je izšlo 86 povestic, tiskanih na finem papirju in bogato in res umetniško ilustriranih. Stanejo samo po deset centavov, dobite pa jih v vsaki knjigarni.

Pri najboljši volji Vam Vaši ne morejo pisati vseh novic iz domačih krajev, Vi bi pa radi vse vedeli. Naročite si torej najboljši slovenski dnevnik **SLOVENEC** ali najboljši slovenski tednik **DOMOLJUB**. Naročnina dnevnika Slovenec mesečno \$ 4.—, tednika Domoljub letno \$ 6.— in mesečnika Bogoljub letno \$ 3.—.

Naročila:

UPRAVA SLOVENCA, DOMO-
LJUBA IN BOGOLJUBA
Kopitarjeva ulica 6
LJUBLJANA, Jugoslavija

SLOVENSKA KROJAČNICA IN TRGOVINA

z manufakturnim blagom po konkurenčnih cenah.

Priporoča se: Sebastian Mozetič

Buenos Aires

OSORIO 5025 (La Paternal)

Priporočamo Vam vzgojne zavode mariborskih šolskih sester

SAN LORENZO FCCA, Sta. Fe
ROSARIO, Calle Córdoba 1646
SAN ANTONIO DE PADUA
Oeste

in zavod zagrebških usmiljenk
Deck Sud, Calle M. Estevez 1200

Za natančnejše pogoje
se obrnite na omenjene zavode
bodisi ustno bodisi pismeno.

Edina slovenska brivnica na Paternalu. — Paz Soldá 4979 —
Se priporoča: Leopold Zavrtnik

Slovenska čevljarnica
Paz Soldán 4983
Anton Saksida

— ZAVOD — SV. CIRILA IN METODA

sprejema dečke v popolno varstvo

Obrnite se pismeno ali osebno na:

ASILO LIPA, VILLA MADERO
C.G.B.A. (Bs. Aires)

Dr. JUAN ANGEL
MARTINOLICH
odvetnik
MONTEVIDEO 481
U. T. 35 Libertad 5323